

Sygn. akt V U 113/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2013 roku

Sąd Okręgowy w Słupsku V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Radosław Buko**

Protokolant: st. sekr. sąd. Beata Pezena

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2013 roku w Słupsku

odwołania K. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 10 stycznia 2013 roku znak (...)

w sprawie **K. M.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.**

o emeryturę

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu K. M. prawo do emerytury na podstawie art.184 w zw. z art.32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2009 roku numer 153 poz. 1227 ze zm.) od dnia 1 stycznia 2013 roku, nie stwierdzając odpowiedzialności organu rentowego

UZASADNIENIE

Ubezpieczony K. M. wniósł odwołanie od decyzji z dnia 10 stycznia 2013 roku, znak: (...) domagając się jej zmiany, poprzez przyznanie prawa do emerytury.

W uzasadnieniu swojego stanowiska podniósł, iż organ rentowy bezzasadnie nie zaliczył mu do okresu pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia od 4 stycznia 1973 roku do 28 lipca 1975 roku z tytułu zatrudnienia Kombinat (...) w G.i od 11 kwietnia 1988 roku do 31 grudnia 1991 roku z tytułu zatrudnienia w Spółce (...) z siedzibą w R., od 20 lutego 1981 roku i do 31 października 1984 roku z tytułu zatrudnienia w Spółdzielni Kółek Rolniczych, od 1 lutego 1993 roku do 31 stycznia 1994 roku, od 1 lipca 1996 do 30 czerwca 1997 roku z tytułu zatrudnienia w firmie (...) i od 15 października 1997 roku do 14 października 1998 roku z tytułu zatrudnienia w (...) Sp. z o o w L..

Pozwany organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniósł o oddalenie odwołania podnosząc, że okres pracy w warunkach szczególnych stwierdza pracodawca na podstawie posiadanej dokumentacji w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach według ustalonego wzoru. Podnosząc powyższe argumenty wskazał, że K. M. nie udokumentował piętnastoletniego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych i tym samym nie nabył prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony K. M., urodzony (...), lat (...), złożył w dniu 29 listopada 2012 roku wniosek o emeryturę.

Wraz z wnioskiem przedłożył zaświadczenia i świadectwa pracy, którymi udokumentował niekwestionowany przez organ rentowy staż ubezpieczeniowy wynoszący 26 lat, 3 miesiące i 18 dni, w tym 4 lata, 4 miesiące i 22 dni pracy w warunkach szczególnych.

Ubezpieczony nie należy do OFE, a w chwili składania wniosku o przyznanie prawa do emerytury pozostawał w stosunku pracy.

Organ rentowy nie zaliczył ubezpieczonemu do okresu pracy w warunkach szczególnych

- od 4 stycznia 1973 roku do 28 lipca 1975 roku z tytułu zatrudnienia w Kombinacie (...) w G.
- od 11 kwietnia 1988 roku do 31 grudnia 1991 roku z tytułu zatrudnienia w Spółce (...) z siedzibą w R.,
- od 20 lutego 1981 roku i do 31 października 1984 roku z tytułu zatrudnienia w Spółdzielni Kółek Rolniczych w B.,
- od 1 lutego 1993 roku do 31 stycznia 1994 roku i od 1 lipca 1996 do 30 czerwca 1997 roku z tytułu zatrudnienia w firmie (...)
- od 15 października 1997 roku do 14 października 1998 roku z tytułu zatrudnienia w (...)Sp. z o o w L..

Zaskarżoną decyzją z dnia 10 stycznia 2012 roku organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury.

dowód: akta emerytalne: wniosek k. 1 – 2, kwestionariusz k.3, zaskarżona decyzja k.34, karta przebiegu zatrudnienia na dzień 01.01.1999r. k.33

Ubezpieczony K. M. od 4 stycznia 1973 roku do 28 lipca 1975 roku i od 31 października 1984 roku do 11 kwietnia 1988 roku był zatrudniony w Kombinacie (...) w G..

K. M. w pierwszym okresie pracował w charakterze dekarza, w drugim okresie pracował w brygadzie remontowo budowlanej na tartaku. Do jego obowiązków należało nastawianie pił, noszenie drzewa oraz prace dekararskie. Ubezpieczony pracował z R. K., J. P.

dowód: akta osobowe k.16 , zeznania R. K. k.31 verte – 32 akt sprawy 00:23:59 – 00:32:15, zeznania J. P. k 32 – 32v akt sprawy 00:42:57 – 00:51:30

Od 11 kwietnia 1988 roku do 31 grudnia 1991 roku ubezpieczony był zatrudniony w Spółce (...) z siedzibą w R.. Ubezpieczony pracował z M. C. i M. Ś..

Zakład pracy wykonywał usługi melioracyjne dysponując ciężkim sprzętem typu : ciągniki , koparki do układania rur i kopania rowów. Ubezpieczony pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na wykonując prace ziemne. Prace te polegały na odmulaniu rowów, robieniu nowych przepustów i innych pracach melioracyjnych. Ubezpieczony jeździł traktorem z przyczepą . Był to (...). Był to ciągnik z osprzętem tj. odmularko-koparką. Świadek M. Ś. otrzymał świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

dowód: zeznania świadków: M. C. k.31 verte 00:08:04 – 00:16:04, M. Ś. k.31 verte 00:16:04 – 00:22:30,

W okresie od 20 lutego 1981 roku i do 31 października 1984 roku K. M. był zatrudniony w Spółdzielni Kółek Rolniczych w B. na stanowisku kierowcy ciągnikowego. Ubezpieczony jeździł w tym okresie samochodem ciężarowym marki (...)z przyczepą ważącym 12 ton i (...) o mieszczącym 27 osób.

W okresie od 15 października 1997 roku do 14 października 1998 roku K. M. pracował w (...)Sp. z o o w L. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego. Do jego obowiązków należał transport palet do Niemiec. Ubezpieczony jeździł (...)(...). Świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych wystawił ubezpieczonemu K. K..

W okresie od 1 lutego 1993 roku do 31 stycznia 1994 roku i od 1 lipca 1996 do 30 czerwca 1997 roku ubezpieczony był zatrudniony u A. M.(...)w G.. A. M.jest bratem ubezpieczonego. Ubezpieczony był zatrudniony w oparciu o umowę o pracę, bracia nie prowadzili wspólnego gospodarstwa domowego. Zamieszkiwali w osobnych budynkach usytuowanych na jednej działce . K. M.jeździł (...), stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W okresie od 2 stycznia 1994 roku do 29 kwietnia 1995 roku K. M.był zatrudniony w (...) na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony (1 rok, 3 miesiące i 28 dni). Organ rentowy uwzględnił powyższy okres

dowód: zeznania świadków: A. M. k.32 00:37:18 – 00:42:39akt sprawy, akta osobowe k.16, świadectwo pracy k.13, świadectwo pracy k.10 akta sprawy

Praca ubezpieczonego od 4 stycznia 1973 roku do 28 lipca 1975 roku z tytułu zatrudnienia w Kombinacie (...)w G., od 11 kwietnia 1988 roku do 31 grudnia 1991 roku z tytułu zatrudnienia w Spółce (...)z siedzibą w R., od 20 lutego 1981 roku i do 31 października 1984 roku z tytułu zatrudnienia w Spółdzielni Kółek Rolniczych w B., od 1 lutego 1993 roku do 31 stycznia 1994 roku i od 1 lipca 1996 do 30 czerwca 1997 roku z tytułu zatrudnienia w firmie (...),od 15 października 1997 roku do 14 października 1998 roku z tytułu zatrudnienia w (...)Sp. z o o w L.była pracą świadczoną w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony według stanu na dzień 1 stycznia 1999 roku po doliczeniu spornego okresu pracy uwzględnionego przez organ rentowy posiada ponad 15 letni okres pracy w warunkach szczególnych. Do ustalonego przez organ rentowy okresu pracy ubezpieczonego w szczególnych warunkach należy doliczyć 1 rok 3 miesiące i 21 dni pracy w (...), 2 lata 6 miesięcy i 26 dni pracy od 4 stycznia 1973 roku do 28 lipca 1975 roku z tytułu zatrudnienia w Kombinacie (...)w G., 3 lat 8 miesięcy i 6 dni pracy w Spółdzielni Kółek Rolniczych w B., 3 lat 8 miesięcy i 20 dni pracy w Spółce (...)z siedzibą w R., 1 rok pracy w firmie (...), oraz 5 miesięcy i 21 dni efektywnej pracy w firmie (...), i 6 miesięcy i 12 dni pracy (...) Sp. z o o w L.. Ł.okres pracy ubezpieczonego w szczególnych warunkach wynosi 17 lat 8 miesięcy i 28 dni.

Dowód: zeznania świadków: M. C. k.31 verte 00:08:04 – 00:16:04, M. Ś. k.31 verte 00:16:04 – 00:22:30. A. M. k.32 00:37:18 – 00:42:39akt sprawy, akta osobowe k.16, świadectwo pracy k.13, świadectwo pracy k.10 akta sprawy,

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego K. M. zasługuje na uwzględnienie.

Kwestią wymagającą rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie było ustalenie uprawnień ubezpieczonego do wcześniejszej emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach, na podstawie art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity : Dz. U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227) oraz przepisów Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 , poz. 43 ze zm.).

Zgodnie z art.184 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32,33,39 i 40, jeżeli w dniu wejścia ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27

W myśl ust. 2 art. 184 emerytura przysługuje ubezpieczonym, którzy nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy – w

przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem. Z tym zastrzeżeniem, że od dnia 1 stycznia 2013 roku rozwiązanie stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem, nie jest przesłanką przyznania prawa do emerytury.

Okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27, to 25 lat w przypadku mężczyzny (art. 27 pkt 2). Wiek emerytalny wynika z § 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., nr 8, poz. 43 ze zm.), do którego odsyła art. 32 ust. 4 powołanej ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Dla mężczyzny jest to 60 lat. Wymagany okres zatrudnienia w warunkach szczególnych przewidziany w przepisach dotychczasowych, o którym mowa w art. 184 ust. 1, to okres 15 lat, o czym stanowi § 4 ust. 3 powołanego rozporządzenia.

Bezsporne w niniejszej sprawie było, że ubezpieczony K. M. ma ukończone 60 lat, nie jest członkiem OFE, pozostawał w stosunku pracy, posiada wymagany ponad 25 letni staż pracy liczony na dzień wejścia w życie ustawy, tj. na dzień 01.01.1999 roku. Oznacza to, iż jedyną przesłanką którą musiał ubezpieczony udowodnić w przedmiotowej sprawie, było ustalenie czy ubezpieczony legitymuje się 15 letnim okresem pracy w warunkach szczególnych na dzień 01.01.1999r.

Zgodnie § 22 ust 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U. Nr 237 poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności:

1) legitymacja ubezpieczeniowa;

2) legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia.

Jeżeli pracownik ubiega się o przyznanie emerytury lub renty z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, zaświadczenie zakładu pracy powinno stwierdzać charakter i stanowisko pracy w poszczególnych okresach oraz inne okoliczności, od których jest uzależnione przyznanie takiej emerytury lub renty.

Jednak w spornych przypadkach, uwzględnienie okresów wykonywania pracy w szczególnych warunkach następuje po ustaleniu rzeczywistego zakresu obowiązków oraz wykonywania bezpośrednio i stale, w pełnym wymiarze czasu pracy tego zatrudnienia.

Organ rentowy odmówił ubezpieczonemu uwzględnienia okresów: od 4 stycznia 1973 roku do 28 lipca 1975 roku z tytułu zatrudnienia w Zakładzie (...)w G.Kombinatu (...), od 11 kwietnia 1988 roku do 31 grudnia 1991 roku z tytułu zatrudnienia w Spółce (...)z siedzibą w R., od 20 lutego 1981 roku i do 31 października 1984 roku z tytułu zatrudnienia w Spółdzielni Kółek Rolniczych w B., od 1 lutego 1993 roku do 31 stycznia 1994 roku, od 1 lipca 1996 do 30 czerwca 1997 roku z tytułu zatrudnienia w firmie (...)i od 15 października 1997 roku do 14 października 1998 roku z tytułu zatrudnienia w (...)Sp. z o o w L., ponieważ dokumenty związane z zatrudnieniem ubezpieczonego, nie spełniały wymogów określonych w /w rozporządzeniu. .

Zważyć w tym miejscu należy, że w postępowaniu przed sądem ubezpieczeń społecznych w sprawach o świadczenia emerytalno-rentowe prowadzenie dowodu z zeznań świadków lub z przesłuchania stron nie podlega żadnym ograniczeniom.

Według art. 473 § 1 kpc w postępowaniu w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych nie stosuje się przed sądem przepisów ograniczających dopuszczalność dowodu z zeznań świadków i z przesłuchania stron.

Ten wyjątek od ogólnych zasad, wynikających z art. 247 KPC, sprawia, że każdy istotny fakt (np. taki, którego ustalenie jest niezbędne do przyznania ubezpieczonemu prawa do wcześniejszej emerytury), może być dowodzony wszelkimi środkami dowodowymi, które sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe (vide wyrok Sądu Najwyższego z 4 października 2007 r. I UK 111/07).

W ocenie Sądu jest oczywiste, iż brzmienie zajmowanego stanowiska, jakie widnieje w dokumentach prowadzonych i wystawionych przez pracodawcę nie może mieć rozstrzygającego znaczenia w sprawie. Decyduje rodzaj wykonywanej pracy, co nadto wynika z powołanych wyżej przepisów prawa, w szczególności art. 32 ust. 2 który stanowi, iż dla celów ustalenia uprawnień do emerytury w obniżonym wieku za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia.

Rodzaje prac ustala się na podstawie powołanego już wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, który w załączniku A do powyżej określonego rozporządzenia w Dziale V w budownictwie i przemyśle materiałów budowlanych pkt.9 wymieniono prace dekarские, natomiast w dziale VIII w transporcie i łączności w pkt 2 wymieniono prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalizowanych, specjalistycznych (specjalnych), pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów, w punkcie 3 wymienione są prace kierowców ciągników, kombajnów lub pojazdów gąsienicowych.

W tych okolicznościach rzeczą Sądu było zatem ustalenie, czy okresy : od 4 stycznia 1973 roku do 28 lipca 1975 roku z tytułu zatrudnienia w Zakładzie (...)w G.Kombinat (...), od 11 kwietnia 1988 roku do 31 grudnia 1991 roku z tytułu zatrudnienia w Spółce (...)z siedzibą w R., od 20 lutego 1981 roku i do 31 października 1984 roku z tytułu zatrudnienia w Spółdzielni Kółek Rolniczych, od 1 lutego 1993 roku do 31 stycznia 1994 roku i od 1 lipca 1996 do 30 czerwca 1997 roku z tytułu zatrudnienia w firmie (...)i od 15 października 1997 roku do 14 października 1998 roku z tytułu zatrudnienia w (...) Sp. z o o w L., mogą być związane z pracą w warunkach szczególnych oraz w jakich konkretnie okresach i wymiarze dobowym ubezpieczony wykonywał te prace.

Brak ograniczeń co do środków dowodowych w postępowaniu przed sądem ubezpieczeń społecznych w sprawach o świadczenia emerytalno-rentowe oznacza to, że Sąd jest uprawniony do przeprowadzenia postępowania dowodowego, w tym z przesłuchania świadków na okoliczność okresu pracy odwołującego w warunkach szczególnych. Prowadzenie dowodu z zeznań świadków lub z przesłuchania stron nie podlega żadnym ograniczeniom.

Z zeznań słuchanych w sprawie świadków M. C. (k. 31v as.), M. Ś. (k. 31v as) , R. K. (k. 31v as) , K. K. (k. 32as), A. M. (k. 32as), J. P. (k. 32as), wynika, iż że w spornych okresach ubezpieczony wykonywał czynności zaliczane do prac w szczególnych warunkach.

Z zeznań tych wynika, że od 4 stycznia 1973 roku do 28 lipca 1975 roku podczas zatrudnienia w Kombinacie (...) w G. ubezpieczony w pierwszym okresie pracował w charakterze dekarza, w drugim okresie pracował w brygadzie remontowo budowlanej w tartaku.

Następnie od 11 kwietnia 1988 roku do 31 grudnia 1991 roku podczas zatrudnienia w Spółce (...)z siedzibą w R.ubezpieczony pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na traktorzysty wykonując różnego rodzaju prace ziemne. Prace te polegały na odmulaniu rowów, robieniu nowych przepustów i innych pracach melioracyjnych. W okresie od 20 lutego 1981 roku i do 31 października 1984 roku podczas zatrudnienia w Spółdzielni Kółek Rolniczych oraz od 15 października 1997 roku do 14 października 1998 roku K. M.pracował w (...) Sp. z o o w L.ubezpieczony pracował na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego.

Natomiast od 1 lutego 1993 roku do 31 stycznia 1994 roku i od 1 lipca 1996 do 30 czerwca 1997 roku był zatrudniony u A. M.– (...)w G.. K. M.był zatrudniony w oparciu o umowę o pracę wykonując prace transportowe (...), stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił także na ustalenie , że ubezpieczony w spornych okresach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy świadczył prace na stanowiskach dekarza, a także kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 oraz kierowcy ciągnika. Wprawdzie R. K. nie potwierdził faktu stałej pracy ubezpieczonego jako dekarza to jednak jak wyjaśnił ubezpieczony pracował on wspólnie ze świadkiem głównie w drugim okresie pracy stąd w tym okresie jego praca jako dekarza nie miała stałego charakteru.

Zeznania świadków Sąd uznał za wiarygodne albowiem były one stanowcze, logiczne, zgodne i wzajemnie się uzupełniały. Odnosiły się zarówno do rodzaju i okresów zajmowanych przez ubezpieczonego stanowisk, jak i rodzaju kierowanych przez niego pojazdów i wykonywanych czynności. Świadczyli oni osobami, które miały bezpośredni kontakt z ubezpieczonym w trakcie świadczenia przez niego pracy w przedmiotowych zakładach pracy, zorientowane zatem były w materii będącej przedmiotem ich zeznań.

Zeznania te znajdują oparcie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym w postaci akt osobowych ubezpieczonego z okresu zatrudnienia w Państwowym Gospodarstwie Rolnym Zakład (...) w G. w latach 1973-1975 i 1984-1988 (k.16 as) oraz aktach osobowych z okresu zatrudnienia w Spółdzielni Kółek Rolniczych w B. oraz w przedsiębiorstwie (...) w G. - A. M.(k.36 as).

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala na ustalenie, że praca ubezpieczonego w okresie od 4 stycznia 1973 roku do 28 lipca 1975 roku podczas zatrudnienia w Kombinacie (...)w G., od 11 kwietnia 1988 roku do 31 grudnia 1991 roku podczas zatrudnienia w Spółce (...)z siedzibą w R., od 20 lutego 1981 roku i do 31 października 1984 roku podczas zatrudnienia w Spółdzielni Kółek Rolniczych , od 1 lutego 1993 roku do 31 stycznia 1994 roku i od 1 lipca 1996 do 30 czerwca 1997 roku z tytułu zatrudnienia w firmie (...)i od 15 października 1997 roku do 14 października 1998 roku w (...) Sp. z o o w L.były pracami w warunkach szczególnych , o której mowa odpowiednio w Dziale V w budownictwie i przemyśle materiałów budowlanych pkt. 9 tj. prace dekarzkie, oraz w dziale VIII w transporcie i łączności w pkt 2 tj. prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalizowanych, specjalistycznych (specjalnych), pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów i w punkcie 3 - prace kierowców ciągników, kombajnów lub pojazdów gąsienicowych.

Zatem na dzień 1 stycznia 1999 roku ubezpieczony posiada wymagany okres pracy w szczególnych warunkach, albowiem jeżeli do okresu wykonywania przez ubezpieczonego pracy w szczególnych warunkach, uznanego przez ZUS (4 lata, 4 miesiące i 22 dni plus okres od 2 stycznia 1994 roku do 29 kwietnia 1995 roku z tytułu zatrudnienia w (...)na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony tj. 1 rok, 3 miesiące i 28 dni) doliczymy okres pracy od 4 stycznia 1973 roku do 28 lipca 1975 roku z tytułu zatrudnienia w Kombinacie (...)w G., od 11 kwietnia 1988 roku do 31 grudnia 1991 roku z tytułu zatrudnienia w Spółce (...)z siedzibą w R., od 20 lutego 1981 roku i do 31 października 1984 roku z tytułu zatrudnienia w Spółdzielni Kółek Rolniczych, od 1 lutego 1993 roku do 31 stycznia 1994 roku i od 1 lipca 1996 do 30 czerwca 1997 roku z tytułu zatrudnienia w firmie (...), a także od 15 października 1997 roku do 14 października 1998 roku z tytułu zatrudnienia w (...)Sp. z o o w L.oznacza, to iż ubezpieczony udowodnił posiadanie 15-letniego okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

W tym stanie rzeczy z uwagi na to, że K. M. spełnił wszystkie warunki konieczne do przyznania mu prawa do emerytury na podstawie art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z art. 32 ust. 2 i 4 tej ustawy i w zw. z § 2 ust. 1 i § 4 ust. 1 pkt 1 i 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze

Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu K. M. prawo do emerytury od 1 stycznia 2013 roku, o czym orzekł jak w sentencji.

Sąd Okręgowy na podstawie art. 118 ust.1a ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, uznając, że dopiero postępowanie sądowe, a szczególności przeprowadzone w tym postępowaniu dowody z zeznań świadków i akt osobowych pozwoliły na ustalenie, że ubezpieczony legitymuje się 15 letnim okresem pracy w warunkach szczególnych. Mając powyższe na względzie Sąd nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego za nieprzyznanie prawa do emerytury, o czym orzekł jak w sentencji.